

HIV

تشخیص سریع و درمان بموقع

مقدمه

رفتارهای پر خطر که تقریباً در تمامی کشورها یک چالش پیش روی سیستم های بهداشتی هستند. بیماری های عفونی بخصوص HIV، هپاتیت و دیگر بیماری های آمیزشی در افرادی که رفتارهای پر خطر انجام می دهند. از شیوع به مراتب بالاتری نسبت به بخش های دیگر جامعه برخوردار است. بر اساس تخمین های بین المللی ۱۱/۸ میلیون نفر در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال با اچ آی اوی / ایدز زندگی می کنند. نیمی از موارد عفونت های جدید HIV (۶ هزار نفر در روز) در جوانان اتفاق می افتد. همچنین بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت ۱/۲ میلیون نوجوان مبتلا به HIV در جهان زندگی می کنند که بیشتر از طریق انتقال جنسی مبتلا شده اند و تنها ۱۰ درصد از بالغان جوان مرد و ۱۵ درصد زنان جوان مبتلا به عفونت HIV از ابتلای خود آگاه هستند. در فاصله سال های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۲ میزان مرگ نوجوانان مبتلا به HIV ۳۰ درصد افزایش یافته در حالی که مرگ کلی ناشی از HIV درصد کمتر شده است.

- اهمیت موضوع پیشگیری و کنترل HIV / AIDS / گروه های در معرض بیشترین آسیب را بشناسند.
- اهمیت مراقبت و درمان بیماران را توضیح دهند.
- عوامل مؤثر در کنترل انتقال بیماری در جامعه را شرح دهند.

رايگان کاهش آسيب برخوردار می شوند. در اين مرکز خدمات حمایتي از قبيل غذا، پوشاك، امکانات نظافتی، استحمامی و پاسمنانی به مراجعان داده می شود. هر يك از اين مراكز به تناسب وسعت منطقه تحت پوشش دارای يك يا چند تيم سيار و يك واحد متادون است.

از طرف ديگر امروزه مهمترین راهبرد کنترل اپيدمي HIV مراقبت و درمان مبتليان به بيماري است. در صورتی که افراد مبتلا به HIV تحت درمان استاندارد ضد رتروویروسی قرار گيرند، با کاهش بار ویروسی احتمال انتقال بيماري به سايرين نيز به حداقل ممکن می رسد و اين افراد با کاهش چشمگير عوارض بيماري می توانند زندگی سالم تری داشته باشند، لذا تخمين زده می شود که برای کنترل اپيدمي در جامعه باید: ۹۰ درصد افراد مبتلا شناسايي شوند. ۹۰ درصد افراد شناسايي شده تحت درمان ضد رتروویروسی قرار گيرند. در ۹۰ درصد افراد تحت درمان، بار ویروسی آنقدر کاهش يابد که غير قابل اندازه گيري شود.

بديهي است اين مهم تنها در صورتی ميسر می شود، که اين افراد از بيماري خود مطلع بوده، برای دريافت خدمات مراقبت و درمان تمایل داشته و به اين خدمات دسترسی داشته باشند و خدمات را به شکل مستمر دريافت کنند. امروزه کشورهایی هستند که موفق شده اند بيماري را کنترل کنند. اين موفقیت تنها زمانی حاصل شده است که آنها توانسته اند درصد بالايی از افراد مبتلا را تحت درمان قرار دهند. زيرا زمانی که فرد تحت درمان قرار می گيرد هم خودش می تواند زندگی سالمی داشته باشد و هم تعداد ویروسها در خونش کم می شود بنا بر اين بيماري را خيلي کمتر به ديگران منتقل می کند و به اين ترتيب بيماري در آن جوامع کنترل شده است.

کنترل HIV

هدف در نظر گرفته شده در رابطه با بيماري HIV، کنترل اپيدمي اين بيماري تا سال ۲۰۳۰ است و در راستاي دستيابي به اين هدف، جامعه جهاني مهني برنامه ريزی و فعالities های بسيار جدي شده است. راهبرد جامع UNAIDS در سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۱

درجahan امروز ميزان دسترسی به گروه نوجوانان و جوانان هر روز سخت تر و انجام رفتارهای پر خطر در آنها بيش از پيش مخفی تر می شود. طبق گزارش سازمان جهانی بهداشت، دسترسی نوجوانان به خدمات پهداشتی بسيار پايان تر از بالغان و در بهترین حالت ۴۰ درصد است و اين در حالی است که حدود يك هفتم کل موارد عفونت جديج آجاي وی مربوط در گروه سنی نوجوان ۱۰ تا ۱۹ سال رخ می دهد.

نتيجه اين که اجرای برنامه های پيشگيري از رفتارهای پر خطر در اين گروه در عصر حاضر آسان نیست و از طرف ديگر برای گروهی از نوجوانان و جوانانی که به دليل رفتارهای پر خطر ممکن است آلوده به انواع بيماري های منتقله از راه تماس جنسی و تماس با خون و ترشحات خونی شده باشند، انجام مشاوره و آزمایش يك ضرورت است. برای اين که بتوانيم با نوجوانان و جوانان ارتباط برقرار کنيم، باید اين ارتباط يك ارتباط افقی باشد. به گونه اي که اريايدنه خدمات خود را در سطح ساده با نوجوان و جوان قرار داده و از طريق همدلي، تفاهم و درک وضعیت او در کنارش باشد.

تخمين تعداد موارد ابتلا در کشور ۶۵ هزار و ۳۵ نفر تا ۱/۱۷ است و تعداد شناسايي شده ۳۷ هزار و ۵۶ نفر هستند که ۵۱ درصد در گروه سنی ۲۱ تا ۳۵ سال قرار دارند.

ارتباط شناخته شده اي بين مصرف مواد، افزایش رابطه جنسی و ابتلا به HIV در صورت رعایتنکردن مسایل بهداشتی وجود دارد. راه انتقال HIV در بيش از ۶۰ درصد موارد مبتليان شناسايي شده در کشور ما، اشتراک در وسائل تزریق مواد مخدر است. البته در موارد جديش شناسايي شده در ۶ ماهه اول سال ۹۶ در حدود ۴۷ درصد موارد ارتباط جنسی بوده است.

در کشور ما مراكزی با عنوان مراكز گذری و مراكز ارتقای سلامت زنان آسيب پذير مشغول به فعالیت هستند که در آن مصرف کنندگان مواد تزریقی و افراد در معرض بيشترین آسيب مورد حمایت قرار گرفته و از خدمات

خدمات مراقبت و درمان تمایل نداشته و مراجعه نمی‌کنند.
۳. درصدی از افرادی که تحت درمان ضد رتروویروسی قرارگرفته‌اند درمان را به شکل مستمر آدامه نمی‌دهند.

برای رفع مشکل چه باید کرد؟

۱. اولین و مهم‌ترین کار این است که افراد مبتلا شناسایی شوند.
۲. راضی شوند که برای مراقبت و درمان اقدام کنند.
۳. درمان‌شان را آدامه دهند.

اما تحقق موارد بالا به دلیل آگاه‌بودن مبتلایان از بیماری‌شان و مراجعت نکردن جهت مراقبت و درمان برای امکان پذیر نیست، زیرا:

۱. باورهای غلط و نگرش‌های منفی در جامعه و ترس از آشکار شدن بیماری برای دیگران، مانع اقدام آن‌ها برای انجام تست تشخیصی می‌شود.
۲. بیماری فقط از طریق آزمایش قابل تشخیص است و این آزمایش ممکن است براحتی در دسترس افراد نباشد.

۳. دانش ناکافی و باورهای غلط باعث می‌شود، افراد مبتلا فکر کنند بیماری مخصوص افراد خاصی است و امکان ندارد آن‌ها مبتلا شوند.

۴. نمی‌دانند یا باور ندارند که با مراقبت و درمان وضعیت جسمی‌شان بهبود پیدا می‌کند.

۵. باورهای غلط و نگرش‌های منفی در جامعه باعث می‌شود از اینکه دیگران متوجه بیماری آن‌ها بشوند نگران باشند و ترجیح می‌دهند برای درمان اقدام نکنند.

برای کنترل HIV، سه هدف کلی را دنبال می‌کند. همانطور که اشاره شد انتظار می‌رود که تا سال ۲۰۲۰، ۹۰ درصد از مبتلایان در دنیا شناسایی شوند، ۹۰ درصد از موارد شناسایی شده تحت درمان ضد رتروویروسی قرار گیرند و از این تعداد، ۹۰ درصد آنان بار ویروسی مهارشده داشته باشند. با دستیابی به این اهداف می‌توان امیدوار بود که جهان به هدف کنترل اپیدمی ایدز در سال ۲۰۳۰ برسد.

عمده‌ترین راه‌های انتقال HIV در دنیا رابطه جنسی محافظت نشده و اعتیاد تزریقی است. راه انتقال HIV در بیش از ۶۰ درصد موارد مبتلایان شناسایی شده در کشور ما، اشتراک در وسائل تزریق موادمخدّر است. این در حالی است که در موارد جدید شناسایی شده در سال‌های اخیر سهم انتقال از طریق جنسی در کشور رو به افزایش بوده است تا جایی که در ۶ ماهه اول سال ۹۶، در حدود ۴۷ درصد موارد انتقال از طریق ارتباط جنسی ثبت شده است. تخمین زده می‌شود ۶۰ درصد موارد مبتلا به HIV از همین گروه‌های در معرض آسیب همچنان ناشناخته باقی مانده‌اند. این سهم ناشناخته بیشتر به خاطر مراجعه نکردن و از طرفی نبود دسترسی فعال سیستم سلامت به این دو گروه پرخطر به منظور اطلاع از وضعیت سلامت آن‌هاست.

در کشور ما مراکزی با عنوان مراکز مشاوره بیماری‌های رفتاری، مراکز گذری و مراکز ارتقای سلامت زنان آسیب پذیر مشغول به فعالیت است که در آن معتقدان تزریقی و زنان در معرض بیشترین آسیب مورد حمایت قرار گرفته و از خدمات رایگان کاهش آسیب برخوردار می‌شوند. این مراکز یکی از بهترین مکان‌ها برای ادغام خدمات مرتبط با تشخیص، مراقبت و درمان بیماری HIV و دستیابی به موارد تشخیص داده نشده بیماران HIV مثبت در این گروه‌های پرخطر هستند.

چالش‌هایی که در حال حاضر کشور ما را در دستیابی

به مشکل مواجه کرده است:

۱. درصد بالایی از موارد مبتلا از بیماری خود مطلع نیستند.
۲. درصد بالایی از افراد شناخته شده برای دریافت

بیماری در آن‌ها به تأخیر خواهد افتاد و در صورت بروز نشانه‌ها، بموقع تحت درمان قرار می‌گیرند و زندگی آن‌ها عادی خواهد شد.

در بعد اجتماعی، وقتی بیماران تحت درمان و مراقبت قرار گیرند بیماری عفونی دیگری مثل سل و... را نخواهند گرفت که بخواهند آن بیماری را به کس دیگری منتقل کنند. همسر آن‌ها تنها با یک اقدام ساده استفاده از کاندوم، به این ویروس مبتلا نمی‌شود و زنجیره انتقال بیماری به جامعه قطع می‌شود. زنجیره انتقال از مادر به کودک تنها با مصرف چند دارو قطع شده و فرزند آنان مبتلا نمی‌شود و به این ترتیب خطر همه‌گیری کمتر می‌شود. مصرف دارو توسط مبتلایان در زمان بروز نشانه‌های بیماری، باعث کاهش مقدار ویروس خون شده و خطر انتقال بیماری به دیگران بسیار کم می‌شود.

۶. دسترسی به خدمات مراقبت و درمان برای شان با مشکل همراه است.

از چه راهی می‌توان به این اهداف رسید؟

باید در افراد انگیزه ایجاد کرد که برای آزمایش اقدام کنند و دسترسی به آزمایش را ساده کرد که بتوانند براحتی آن را انجام دهند. خیال‌شان راحت باشد که نتیجه آزمایش آن‌ها محramانه باقی می‌ماند. باید در افراد مبتلا انگیزه ایجاد کرد که برای مراقبت و درمان اقدام کنند، آن‌ها باید بدانند برای مراقبت و درمان به کجا مراجعه کنند.

اگر انگ ناشی از بیماری وجود نداشته باشد و افراد مشکوک، آزمایش‌های تشخیصی را بموضع انجام دهند، مبتلایان، یک زندگی عادی مانند دیگران خواهند داشت، تحت مراقبت قرار می‌گیرند و بروز نشانه‌های

نتیجه‌گیری

نهایت هدف اصلی از انجام تست‌های تشخیص سریع بیماری HIV / ایدز، این است که فرد تحت مراقبت و درمان قرار گیرد. از آنجا که به دلیل باورهای غلط و نگرش‌های منفی موجود در جامعه ممکن است افراد حاضر نباشند برای خدمات تشخیص و مهم‌تر از آن برای خدمات درمانی اقدام کنند؛ پس همواره در کنار خدمات تشخیصی لازم است خدمات مشاوره و ترغیب برای دریافت خدمات نیز انجام شود.

پیشنهادها

آموزش و اطلاع‌رسانی عمومی با موضوع پیشگیری از رفتارهای پر خطر منتهی به ایدز تلاش در جهت رفع انگ و تبعیض

راه‌اندازی و تقویت مراکز و پایگاه‌های مشاوره رفتاری در راستای ارایه خدمات و سهولت دسترسی راه‌اندازی و تقویت مراکز ارتقای سلامت زنان آسیب پذیر در راستای ارایه خدمات و سهولت دسترسی راه‌اندازی باشگاه سلامت ویژه نوجوانان
مراقبت و درمان مبتلایان به HIV ، STI ،
بیماریابی فعال موارد HIV+